ןְאוֹשִׁיט אַבְרָהָם יַת יְדֵיה וּנְסֵיב יַת סַכִּינָא לְמֵיכֵס יַת בְּרֵיה עָנֵי וַאֲמַר יִצְחָק לְאָבוֹי כְּפּוֹת יָתִי יָאוֹת דְלָא אֲפַרְכֵיס מִן צַעֲרָא דְנַפְּשִׁי וְנִדְחֵי לְגוֹכָא דְחַבְּלָא וְיִשְׁתַּכֵּח פְּסוּלָא בְּקַרְבָּנְה עִינוֹי דְאַבְרָהָם מִסְתַּבְּלָן בְּעֵינוֹי דְיִצְחָק וְעֵינוֹי דְיִצְחָק מִסְתַּכְּלֵן לְמַלְאֲכֵי מְרוֹמָא יִצְחָק הָנָה חָמֵי יַתְהוֹם וְאַבְרָהָם לָא חָמֵי יַתְהוֹם עָנְיַן מַלְאֲכֵי מְרוֹמֶא אִיתוּן חָמוּן כְּדֵין יְחִידָאִין דְאִית בְּעַלְמָא חַד נְכַס וְחַד מִתְנְכֵס דְנָכַס לָא מְעַכֵּיב וּדְמִתְנְכֵיס פְּשִׁיט צַוְוֹרֵה

And Abraham stretched out his hand, and took the knife to slay his son. And Isaac answered and said to his father, Bind me properly (aright), lest I tremble from the affliction of my soul, and be cast into the pit of destruction, and there be found profaneness in your offering. (Now) the eyes of Abraham looked on the eyes of Isaac; but the eyes of Isaac looked towards the angels on high, (and) Isaac beheld them, but Abraham saw them not. And the angels answered on high, Come, behold how these solitary ones who are in the world kill the one the other; he who slays delays not; he who is to be slain reaches forth his neck.

יא 11

וּקְרָא לֵיה מַלְאָכָא דַיִּיָ מָן שְׁמֵיָא וַאֲמַר לֵיה אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַאֲמַר הָא נָא

The Angel of God called to him from the heavens: Abraham! Abraham! And he said, here I am.

12 그*

וָאָמֵר אַל תּוֹשִׁיט יָדֶךְ לְטַלְיָא וְלָא תַעֲבֵּיד לֵיהּ מִדַעַם בִּישׁ אַרוּם כְּדוֹן גְלֵי קֶּדָמֵי אַרוּם דַחָּלָא דַיִּי אַנְתְּ וְלָא עֲכִּבְהָּא יַת בְּרָךְ יַת יְחִידָּך

God said, do not stretch out your hand against the lad, nor harm him; for now it is manifest before Me that you fear God; and you have not withheld your only begotten son from Me.

יג 13

וּזְקף אַבְרָהָם יַתְ עֵינוֹי וַחַזָא וְהָא דִכְרָא חַד דְאָתְבְּרֵי בַּנֵי שַׁמְשְׁתָא דְשִׁכְלוּל עַלְמָא אָחִיד בַּחַרִישׁוּתָא דְאִילָנָא בָּקַרְנוֹי וְאָזֵל אַבְרָהָם וּנְסֵיב יָתֵיה וְאַסִיקְהִי לְעָלָתָא חַלַף בְּרֵיה

And Abraham lifted up his eyes and saw, and, behold, a certain ram which had been created between the evenings of the foundation of the world, was held in the entanglement of a tree by his horns. And Abraham went and took him, and offered him, an offering instead of his son.

14 T

ןאוֹדִי וְצֵלִי אַבְרָהָם תַּמֶן בְּאַתְרָא הַהוּא וְאָמֵר בְּבָעוּ בְּרַחָמִין מִן מְדָמֶךּ יִיָ גְלֵי קָדָמֶּדּ דְלָא הַּוָה בִּלְבָבִי עוּמְקָא וּפָנִיתִי לְמֶעֲבַד גִּזְרָתָּדְ בְּחָדְוָא כְּדֵין כַּד יְהוֹן בְּנוֹי דְיִצְחָק בְּרִי עַלְיֵין לְשַׁעַת אֲנִיקֵי תָהֵוֹ מִידְכֵּר לְהוֹם וְעָנֵי יַתְהוֹם וּפָרִיק יַתְהוֹם וַעֲתִידִין אִינוּן כָּל דָרַיָא קַיִימִין לְמֶהֶנֵי אָמְרִין בְּטַווּרָא הָדֵין כָּפַת אַבְרָהָם יַת יִצְחָק בְּרֵיהּ וְתַמֶּן אִתְגַלְיַת עִילוֹי שְׁכִינְתָּא דַיִיָּ